

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
pracoviště Hybernská 18, Praha 1

Došlo
dne: 13 -02- 2012

.....krát příloh

kolky

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
email: posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Zn. OPS-0003/12-15

Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18
111 21 Praha 1

Praha 10. února 2012

Vyláďření žalovaného k obsahu žaloby a předložení úplného spisového materiálu k zn. 3 A 1/2012

Žalobce: **FTV Prima, spol. s.r.o.**
se sídlem Na Žertvách 24/132, 180 00 Praha 8 - Libeň
IČ: 48115908

(dále jen „žalobce“)

Žalovaný: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
se sídlem pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
jednatel RNDr. Igorem Němcem, předsedou

(dále jen „žalovaný“)

Dvojmo

K výzvě Vašeho soudu podává žalovaný ve stanovené lhůtě 30 dnů (výzva byla žalovanému doručena dne 16. ledna 2012) následující vyjádření k obsahu žaloby, resp. k jejím podstatným bodům.

Žalovaný na základě výzvy soudu předkládá úplný spisový materiál ve věci čj. SPR-0595/11.

Žalovaný neuplatňuje námitku podjatosti a souhlasí s vyřízením věci bez nařízení jednání.

I.

Žalobou napadené rozhodnutí zn. SPR-0595/11-21 ze dne 27. října 2011 bylo vydáno jako rozhodnutí o rozkladu žalobce proti rozhodnutí žalovaného zn. SPR-0595/11-15 ze dne 27. dubna 2011, jímž byla žalobci za spáchání správního deliktu podle § 17e odst. 1 písm. a) zákona č. 133/2000 Sb., tj. za neoprávněné nakládání s rodnými čísly, kterého se dopustil tím, že v pořadu TV Prima Soukromá dramata odvysílaném dne 4. ledna 2011 a ke dni zahájení správního řízení dostupným prostřednictvím stránek www.iprima.cz zveřejnil rodná čísla [REDAKCE] a [REDAKCE], tj. osob, jichž se reportáž nijak netýkala, způsobem, kdy součástí pořadu byl záběr na výpis z obchodního rejstříku obsahujícího čitelná rodná čísla, čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 9 zákona č. 133/2000 Sb., tedy povinnost nakládat s rodným číslem výlučně se souhlasem jeho nositele, případně jeho zákonného zástupce nebo v případech stanovených v § 13c zákona č. 133/2000 Sb., v souladu s § 17e odst. 2 zákona č. 133/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 4.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Pokud jde o průběh řízení, odkazuje žalovaný na spisový materiál, případně na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž je průběh řízení shrnut. Žalovaný je přesvědčen, že ve věci bylo postupováno v souladu s § 2 až 8 správního řádu, zejména tedy, že byl skutkový stav zjištěn v souladu s § 3 správního řádu, že dokazování z jeho strany bylo provedeno řádně a že účastník řízení byla v souladu s § 36 uvedeného zákona dána možnost plně realizovat svá procesní práva. Žalovaný má rovněž za to, že obě jeho rozhodnutí jsou z hlediska § 68 správního řádu perfektní.

K žalobním námitkám žalovaný podotýká, že žalobce toliko opakuje, svým nezaměřitelným a netradičním způsobem, argumentaci, kterou předložil již v průběhu správního řízení, a to i přesto, že nelogičnost a nesprávnost jeho závěrů byla vyvrácena jak v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalovaného zn. SPR-0595/11-15, tak v odůvodnění napadeného rozhodnutí předsedy žalovaného zn. SPR-0595/11-21. S přihlédnutím k obsahu obou rozhodnutí, jakož i celého spisového materiálu, na nějž, stejně tak jako na obě rozhodnutí, se dovoluje žalovaný se odkázat, je žalovaný přesvědčen o tom, že žaloba je zcela nedůvodná.

II.

I přes uvedené žalovaný k žalobním námitkám podotýká následující.

V první řadě žalovaný připomíná, že v daném případě šlo o nakládání s rodnými čísly, které sice mají povahu osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., nicméně ohledně právními předpisy uznaných důvodů pro dispozice s nimi se s ohledem na zásadu *lex specialis derogate legi generali* použije primárně zákon č. 133/2000 Sb.

Žalobce není dle všeho ochoten či schopen se ztotožnit s faktem, že je v kontextu zákona č. 133/2000 Sb. postihován za neoprávněné nakládání s rodnými čísly shora zmíněných osob, nikoli tedy za jejich neoprávněné využívání či za jejich neoprávněné zpracování atp. Žalovaný má za to, že rozdíl mezi uvedenými pojmy zcela jednoznačně vysvětlil, když v napadeném rozhodnutí mj. uvedl:

Zákon č. 133/2000 Sb. ve vztahu k možným dispozicím s rodnými čísly definuje dva pojmy. Jednak pojem nakládání s rodným číslem (§ 13 odst. 3 zákona č. 133/2000 Sb.), jímž

se rozumí užívání anebo využívání – nakládat s rodným číslem anebo rozhodovat o jeho využívání může pouze jeho nositel, anebo jeho zákonný zástupce – a jednak pojem využívání rodného čísla (§ 13a písm. g) zákona č. 133/2000 Sb.), jímž se míní jeho shromažďování, vedení nebo zpracování jiným způsobem, tzn. s odkazem na zásadu jednotnosti pojmosloví, mj. vyjádřenou i článkem 40 Legislativních pravidel vlády, jako zpracování ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Využívat rodná čísla lze pak pouze tehdy, je-li naplněna některá ze skutkových podstat § 13c zákona č. 133/2000 Sb.

S ohledem na uvedené a s přihlédnutím k definici využívání rodného čísla, která předpokládá cílenou a systematickou činnost, odvolací orgán dospěl ke stejnému závěru jako správní orgán prvního stupně, tj. že dispozice, které účastník řízení prováděl s předmětnými rodnými čísly, neměly povahu využívání - rodná čísla [REDAKCE] a [REDAKCE] byla zveřejněna bez konkrétního cíle (účelu) jako vedlejší produkt činnosti účastníka řízení. V tomto závěru vycházel odvolací orgán ze skutečnosti, že rodná čísla [REDAKCE] a [REDAKCE] za jejichž zveřejnění je účastník řízení postihován, se nevztahovala k předmětu dané reportáže, netýkala se osob, o nichž tato reportáž byla natočena. Jejich jména v reportáži vůbec nezazněla. Toto bezúčelné jednání (nelze uvažovat ani o publicistických účelech) účastníka řízení lze z hlediska zákona č. 133/2000 Sb. označit toliko za nakládání s rodnými čísly.

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že pojem nakládání s rodnými čísly (§ 13 odst. 9 zákona č. 133/2000 Sb.), který zahrnuje i nesystematické dispozice, je obsahově širší nežli pojem využívání rodných čísel (§ 13a písm. g) zákona č. 133/2000 Sb.) či zpracování rodných čísel – dispozice, které označují oba posledně zmíněné pojmy, vždy budou nakládáním s rodným číslem. Tento rozdíl pak plně odráží i skutkové podstaty vymezené v § 17e odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb. Správního deliktu podle § 17e odst. 1 písm. a) uvedeného zákona se dopustí ten, kdo neoprávněně nakládá s rodným číslem, tedy ten, kdo neoprávněně provádí jak systematickou operaci obdobnou zpracování ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tak takovou dispozici s rodným číslem, která tuto povahu nemá – za naplnění této skutkové podstaty, s ohledem na to, že z hlediska subjektivní stránky jednání zahrnuje i méně závažné případy, lze uložit pokutu nejvýše 1.000.000 Kč. Správního deliktu podle § 17e odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb. se pak dopustí ten, kdo neoprávněně využívá, resp. zpracovává rodná čísla – za naplnění této skutkové podstaty lze zejména s ohledem na povahu neoprávněných dispozic s rodnými čísly, kdy se z hlediska subjektivní stránky v kontextu definice zpracování osobních údajů podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. předpokládá cílená (úmyslná) činnost, uložit pokutu až ve výši 10.000.000 Kč.

Jde-li tedy o námitku žalobce, že pojem využívání je vyšší než pojem nakládání, pak je toto tvrzení pravdivé pouze tehdy, označuje-li právě popsanou situaci. Dle všeho však žalobce svou argumentaci nesměřoval zcela tímto směrem.

V kontextu uvedeného pak s ohledem na svou irelevantnost odpadá i veškerá argumentace žalobce ohledně systematickosti či nesystematickosti dispozic s rodnými čísly ve vztahu k jeho činnosti, neaplikovatelnosti Směrnice 95/46/ES atp. - dispozice s rodnými čísly, za které byl postižen, neměly povahu zpracování osobních údajů, resp. využívání rodných čísel.

III.

K žalobní námitce, že žalobce předmětná rodná čísla nezveřejnil, resp. že je zveřejnil příslušný rejstříkový soud, a že nelze zveřejnit, co již bylo zveřejněno atp., žalovaný podotýká následující.

V tomto případě se jednalo o nakládání s rodnými čísly. Žalobce neprokázal naplnění žádného právními předpisy uznaného důvodu (§ 13 odst. 9 zákona č. 133/2000 Sb.), který by jej zmocňoval k nakládání s předmětnými rodnými čísly (v dalším platí uvedené v předešlém bodě).

Nad rámec věci žalovaný obecně k otázce zveřejnění již zveřejněných osobních údajů podotýká, že úvaha, na které žalobce setrvává, je mylná. Zpracovávané a zveřejněné osobní údaje, jako například osobní údaje v obchodním rejstříku, mohou být za určitým účelem shromážděny a stát se předmětem dalšího zpracování. Tuto skutečnost předvídá mj. § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví, že zpracovávat osobní údaje lze, *jedná-li se o oprávněně zveřejněné osobní údaje v souladu se zvláštním právním předpisem. Tím však není dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů.* Jinak řečeno, ani v případě, kdy jsou osobní údaje veřejně dostupné, neopravňuje tato skutečnost třetí osoby k volnému nakládání s nimi, resp. k jejich zcela libovolnému zpracování. V případě, že oprávněně zveřejněné údaje konkrétní osoba cíleně shromáždí (nikoli výlučně pro osobní potřebu) a má v úmyslu s nimi dále disponovat (nikoli výlučně pro osobní potřebu), stává se jejich správcem a v plném rozsahu se na ni aplikuje, resp. na dispozice, které má v úmyslu provádět, jak zákon č. 101/2000 Sb., tak případně zvláštní právní předpisy. Takovým zvláštním právním předpisem je například i zákon č. 133/2000 Sb.

V případě právními předpisy uznaného důvodu podle § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. pak lze přistoupit k dalšímu zpracování oprávněně zveřejněných osobních údajů, i například v podobě opětovného zveřejnění, pouze tehdy, nebude-li takovým zpracováním dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů – jinak řečeno je třeba s přihlédnutím k § 5 odst. 3 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb. v kontextu testu proporcionality dospět k závěru, že dané zpracování bude vhodné a nutné k dosažení sledovaného účelu a že jím způsobený následek v osobnostní sféře subjektu údajů bude přiměřený, tj. následek bude menší než přínos, který jím bude nebo má být dosažen.

Z uvedeného vyplývá, že zákonodárce nastavil zcela jasná pravidla i pro případy, kdy dochází k dispozicím s již jednou zveřejněnými údaji. Terminologií žalobce tedy existují pravidla i pro opětovné zveřejnění zveřejněného.

IV.

K žalobní námitce ohledně doby, po kterou byla na stránkách www.iprima.cz přístupná reportáž, v níž došlo ke zveřejnění předmětných rodných čísel, žalovaný podotýká, že z důkazních prostředků obsažených ve spisovém materiálu bez jakékoli pochybnosti vyplývá, že žalobcem dne 4. ledna 2011 odvysílaný pořad TV Prima Soukromá dramata byl dostupný na uvedených [www](http://www.iprima.cz) stránkách ke dni zahájení správního řízení - dle úředního záznamu ze dne 21. února 2011 byl dne 18. února 2011 (tedy krátce před zasláním oznámení o zahájení správního řízení ze dne 22. února 2011) z webových stránek <http://www.iprima.cz/videorchiv/> stažen záznam pořadu TV Prima Soukromá dramata 2011(1) ze dne 4. ledna 2011, zaznamenan na CD a uložen do spisu.

V.

Závěrem má žalovaný za vhodné se pro úplnost vyjádřit k opakujícím se námitkám ohledně „komentáře“ prof. Eliáše a k analogii věci s případem [REDACTED]

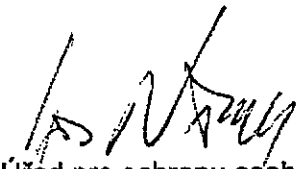
Ohledně případu [REDACTED] již správní orgán prvního stupně správně vystihl rozdíl mezi oběma věcmi, když uvedl, že případ [REDACTED] byl zcela odlišný, neb se jednalo o pátrání, v jehož rámci byly legálně zveřejněny osobní údaje jmenované. Po oznámení o její smrti zde připadala v úvahu aplikace zákona č. 141/1961 Sb. Ochrana již však nebyla namístě. Navíc se reportáž zaměřovala přímo na její osobu. V projednávané věci se však nejedná o široce známé a všeobecně rozšířené osobní údaje, ale o osobní údaje osob, jejichž jména v dané reportáži nebyla vůbec zmíněna.

Pokud jde o žalobcem permanentně zmiňovaný „komentář prof. Eliáše“, kterýmžto pojmem žalobce označuje článek z časopisu Právník č. 1/1995, zejména pak pokud jde o žalobcem v žalobě citovanou část článku, žalovaný podotýká, že v citované části se z valné většiny jedná o parafrázi textu právního předpisu, která se vztahuje k principu formální publicity. Žalovaný nemá za to, že by v jakémkoliv řízení tvrdil, že tento princip neplatí. Stejně tak je žalovaný přesvědčen o tom, že se prof. Eliáš v daném článku nezabýval, a s přihlédnutím k povaze věci (zákon č. 101/2000 Sb. nabyl platnosti a účinnosti až notně později) ani nemohl zabývat, otázkou zpracování zveřejněných osobních údajů v rámci obchodního rejstříku. V této souvislosti žalovaný podotýká, že reflexe vývoje práva v čase je jeden z významných deficitů v úvahách žalobce, který je zřejmý napříč celým řízením.

VI.

S ohledem na uvedené si žalovaný dovoluje navrhnout, aby soud vydal tento rozsudek:

Žaloba se zamítá.

Úřad pro ochranu osobních údajů
RNDr. Igor Němec, předseda Úřadu

